

Vale, rector magnifice, iterumque vale!

Libellus amicorum et prorektorum
ter gelegenheid van het afscheid van
Carel Stolker als rector magnificus
van de Universiteit Leiden

Herkenning

Ad Kaptein

Het was bij een nieuwjaarsborrel. Carel en ik – mocht ik al Carel zeggen? – kregen het over onderwijs – *what else?* –, college lopen, college geven. Ik benadrukte nogal mijn oneindige dankbaarheid jegens het Nederlandse onderwijssysteem dat, toen er nog geen bindende studieadviezen en dergelijke waren, toestond heel lang te studeren. Ik vertelde hoe mijn eerste jaar meedogenloos werd onderbroken door de militaire dienstplicht en hoe ik, zonder dat iemand aan de universiteit of bij de Dienst Studentenhuisvesting met de ogen knipperde, anderhalf jaar later weer gewoon de studie kon vervolgen. Carel vroeg hoe ik in dienst beland was geraakt: ‘te veel blijven zitten, natuurlijk, op de middelbare school’, zei ik. Waarop Carel in lachen uitbarstte en zei dat hij en ik blijkbaar een vergelijkbare middelbare-school-ervaring hadden. We schonken nog een glas wijn in, en zeiden beiden lachend: ‘en we zijn toch niet onaardig terecht gekomen’.

Mogen velen nog heel lang heel veel onderwijs blijven volgen.

Carel en Anneke Stolker
eten oliebollen op de
dies 2015.

Foto van Marc de Haan.

Leiden

Bureau Pedel Universiteit Leiden

2021